Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

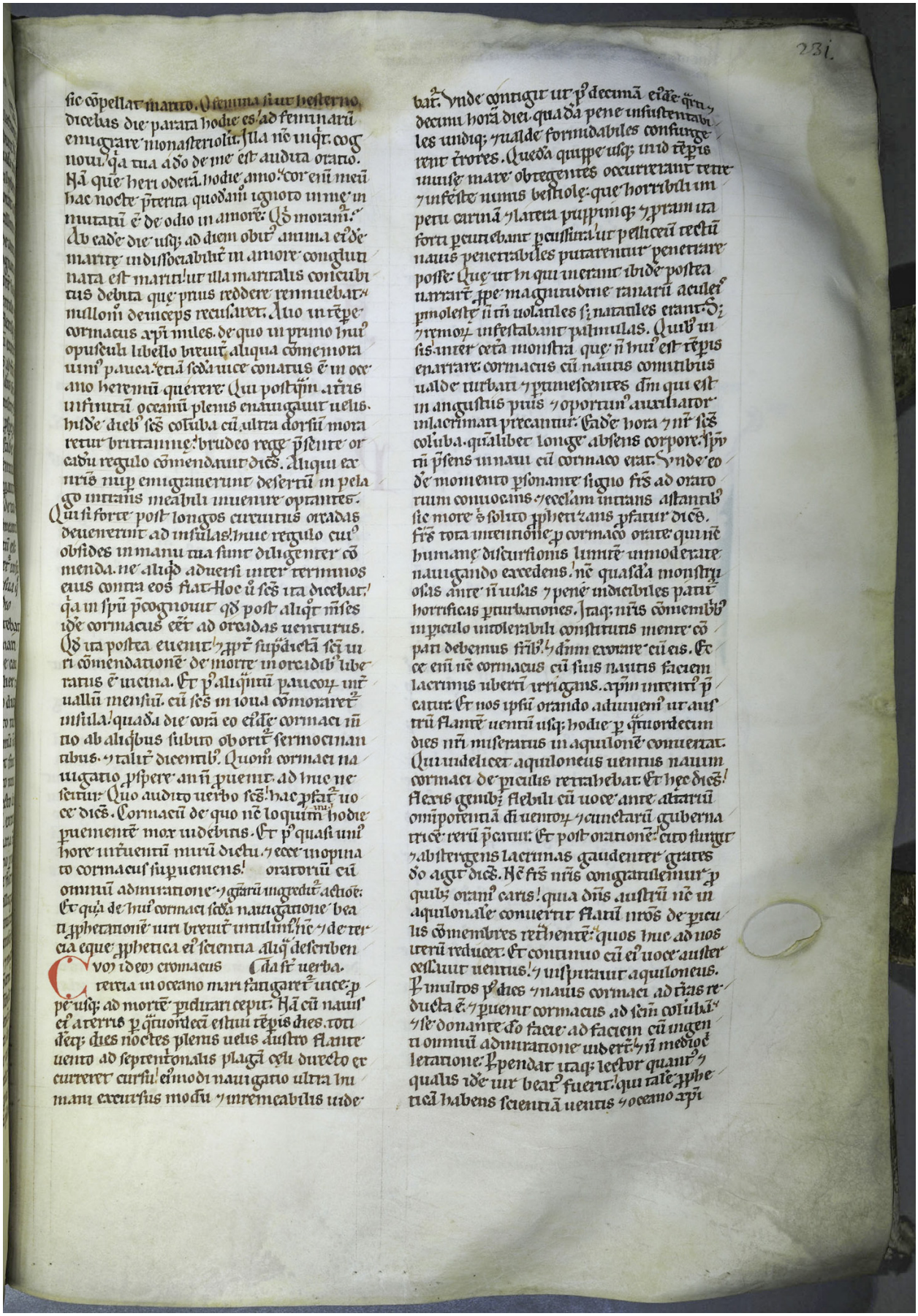

sic cōpellat mater. O femina si ut hesterno
dicebas die parata hodie es ad feminarū
emigrare monasteriolū. Sola nē unq̄ cog
nouī. qa tua a do de me est audita orato.
Hā quē heri odeā. hodie amo. cor eēū meū
hac nocte pterita quodāmodo ignoto in me in
mutatū ē de odio in amorē. Qd moram.
Ab eade die usq; ad diem obitū anima eī de
mante indissolubiliter in amore conglu
nata est mariti. ut illa maritalis concubi
tus debita quē prius reddere renuebat.
nullomodo deinceps recusaret. Ad uo in rēpe
cormacus apī insules. de quo in primo huī
opusculi libello breuiter aliqua cōmemora
uimus pauca. etiā sēdā uice conatus ē in oce
ano heremū quērere. Qui postēm ātis
infinitū oceanū plenis enauigauit uelis.
hisde dieb sēs colūba cū ultra dorsū mora
retur britannie. brudeo rege pēsente or
cadū regulo cōmendauit diēs. Aliqui ex
nrīs nup emigrauerunt desertū in pela
go intrans meabili inuenire optantes.
Qui si forte post longos cursus oradas
deuenerint ad insulas. huic regulo cui
obsides in manu tua sunt diligenter cō
menda. ne aliq̄d aduersi inter terminos
eius contra eos fiat. Hoc ū sēs ita dicebat.
qa in spū pcognouit qd post aliq̄t mēses
idē cormacus cēt ad oraidas uenturus.
Qd ita postea euenit. ꝗ ꝓtē supādicta sēs ui
ri cōmendationē de morte in oreidib liber
atus ē uicina. Et p aliqūtū paucoꝝ mē
uallū mensū. cū sēs in iona cōmorarē
insula. quāda die cōtā eo eādē cormaci nū
tio ab aliq̄bus subito obortē sermocinan
tibus. ꝗ taliter dicentib. Quomodo cormaci na
uigatio pspere anū puenit. ad huc ne
scitur. Quo audito uerbo sēs. hac ꝓfatē uo
ce diēs. Cormacū de quo nē loquimur hodie
puenientē mox uidebitis. Et p quasi unū
hore intuentū mutū dictu. ꝗ ecce inopina
to cormacus supuenens. oratoriū cū
omnū admiratione. ꝗ gratū ingredit actōē.
Et qā de huī cormaci sēdā nauigatione bea
ti ꝓhetanonē uiri breuiter intuliimus. hic ꝗ de ter
cia eque ꝓhetica ei scientia aliq̄ describen
da sit uerba.

Quo ideo cromacus
terra in oceano mari fangaret. unde p
pe usq; ad mortē pictiari cepit. Hā cū nauis
ei a terris p q̄uindecī ethnū rēpis dies. totī
deq; dies noctes plenis uelis austro flante
uento ad septentionalis plagī cōsilū directo cur
reret cursū. eī modi nauigatio ultra im
mani excursus modū. ꝗ intremeabilis unde
bat. Vnde contigit ut p decimā eīdē qrti. ꝗ
decimi horā diei quāda pene insistentabi
les undiq; ꝗ ualde formidabiles consurge
rent ītores. Quēdā quippe usq; in id rēpis
mutē mare obtegentes occurrerant terre
ꝗ infēste numis bestiolē. que horribili im
petu carinā ꝗ lateri puppim q; ꝗ prāmira
fortē pcutiebant. pcussiraū ut pellicēū rectū
nauis penetrabiles putarentur penetrare
posse. Quē ut in qui uerant ibidē postea
narrārē. ꝓpe magnitudine ranarū aculei
molestē ñ cū uolantes sī natantes erant. Di
ꝗ rmoꝝ infestabant palmulas. Quib in
sis inter cētā monstra. que ñ huī est rēpis
enarrare. cormacus cū nauis comitibus
ualde turbari ꝗ pmescentes dm qui est
in angustiis pnis ꝗ opportūn auxiliator
in lacrimari precantur. Eadē hora ꝗ nr sēs
colūba. qualibet longe absens corpore. spī
tū pēsens in nau cū cormaco erat. Vnde eo
dē momento pēsente signo fīs ad orato
rium conuocans ꝗ ecclam intrans astantib
sic more solito ꝓhetizans pfatur diēs.
fīs tota intermōlle p cormaco orate qui nē
humanē discursionis lumē immoderate
nauigando excedens. nē quasdā monstru
osis ante ñ uisas ꝗ penē indicibiles patī
horrificas pturbationes. Itaq; nīs cōmembr
in periculo intolerabili constituis mente cō
pati debemus fīlī. ꝗ dōm exorare cū eis. Ec
ce enī nē cormacus cū suis nauis faciem
lacrimis uberī irrigatis. ap̄m interim p
eatur. Et nos ipsū orando adiuuemī ut aus
trū flamē uentū usq; hodie p q̄tuordecim
dies nrī miserātur in aquilonē conuertat.
Qui uidelicet aquilonius uentus nauim
cormaci de periculis retrahebat. Et hēc diēs.
fletis gemb; flebili cū uoce ante altarū
omipotentiā dī uentoꝝ ꝗ cunctarū guberna
triē terū pcatur. Et post orationē cito surgit
ꝗ abstergens lacrimas gaudenter gratias
do agit diēs. Hē fīs nīs congratulemur p
quib; oramī caris. qua dōs austrū nē in
aquilonalē conuertit flamī nrōs de pecu
lis cōmembres retinentē. quos huc ad nos
iterū reducet. Et continuo cū ei uoce auster
cessauit uentus. ꝗ inspirauit aquilonius.
P multos p dies ꝗ nauis cormaci ad tias re
ducta ē. ꝗ puenit cormacus ad sēm colūbā.
ꝗ se donante dō facie ad faciem cū magna
ti omnū admiratione uidetur. ꝗ ñ mediocē
letatione. P pendat itaq; lector quant ꝗ
qualis idē uir beat fuerit. qui tale ꝓhe
tiā habens scientiā uentis ꝗ oceano apī